

Книга Даниїла — номер дванадцять

Темрява

Jeff Pippenger

2023-12-07

Слово або фраза, що повторюється двічі в натхненному слові, є символом послання другого ангела.

А другого року царювання Навуходоносора Навуходоносорові наснилися сні, від яких його дух стривожився, і сон утік від нього. Тоді цар наказав покликати чаклунів, і астрологів, і чарівників, і халдеїв, щоб показали цареві його сні. І вони прийшли та стали перед царем. І цар сказав їм: Мені приснився сон, і дух мій стривожився, щоб пізнати той сон. Даниїла 2:1-3.

У "темряві" ночі Навуходоносору приснився образ, але він не міг пригадати сон. У нічному сні йому приснився образ, але сон про образ був таким самим темним для його розуміння, як і ніч, коли йому снівся той сон.

Тоді халдеї промовили до царя арамейською: О царю, живи навіки; скажи рабам твоїм сон, і ми покажемо тлумачення. Цар відповів і сказав халдеям: Річ від мене відлетіла; якщо ви не сповістите мені сон із його тлумаченням, будете порубані на частини, а ваші доми будуть обернені на гноєвище. Але якщо ви покажете сон і його тлумачення, то отримаєте від мене дари, нагороду та велику честь; отже, покажіть мені сон і його тлумачення. Даниїла 2:4-7.

Випробування сном Навуходоносора про образ було випробуванням, покликаним виявити, хто здатен дати правильний пророчий опис образу, схованого в темряві, разом із тлумаченням змісту сну. Вістка другого ангела, до якої в історії міллеритів приєдналася вістка опівнічного крику, була прообразно представлена Іллею під час змагання на горі Кармел. Вона також була випробуванням, що мало виявити не лише хто є істинним Богом, але й хто є істинним пророком. Вільям Міллер, про якого Сестра Вайт прямо каже, що він був типологічно представлений Іллею, виступав у ролі Іллі на горі Кармел. Проте йшлося не стільки про самого Вільяма Міллера, скільки про правила пророчого тлумачення, до розуміння яких він був приведений. На горі Кармел було показано, що пророки чоловічого божества Ваала і пророки жіночого божества Астарті — лжепророки. В історії міллеритів, як це типологічно було показано на горі Кармел, було продемонстровано, що протестантські церкви — лжепророки.

Коли протестантські церкви виявили своє відкидання правил пророчого тлумачення Вільяма Міллера, вони стали доньками Риму. У пророчому сенсі донька є образом своєї матері. Випробування, яке протестанти не витримали в історії міллеритів, було тим випробуванням, що виявило та породило образ (доньку) звіра. Саме там виявився ріг істинного протестантизму на противагу рогу відступницького протестантизму.

Навуходоносор вимагав тлумачення і, роблячи це, з Божого провидіння сприяв виявленню як лжепророків, так і істинних пророків.

Вони знову відповіли й сказали: Нехай цар розповість своїм слугам сон, і ми покажемо його тлумачення. Цар відповів і сказав: Я напевно знаю, що ви намагаєтеся виграти час, бо ви бачите, що слово вийшло від мене. Але якщо ви не відкриєте мені сон, для вас є лише одна постанова: бо ви приготували брехливі й лукаві слова, щоб говорити переді мною, аж доки зміниться час; тому скажіть мені сон, і я знатиму, що ви можете показати мені його тлумачення. Даниїла 2:7-9.

Наприкінці періодів випробувань розмежування, показане на горі Кармелі і 22 жовтня 1844 року, було також проілюстроване у другому розділі книги Даниїла. У трьох пророчих представленнях — на горі Кармелі, в історії міллерітизму та у сні Навуходоносора про образ — наголос зроблено на правильному пророчому тлумаченні, як це представлено Іллею, Міллером і Даниїлом. Тлумачення сну є звісткою, яка розпечатується в історії, де проявляються два класи пророків.

Халдеї відповіли перед царем і сказали: Немає на землі жодної людини, яка могла б відкрити цареві цю справу; тому немає жодного царя, володаря чи правителя, який би вимагав такого від жодного чарівника, астролога чи халдея. І річ, якої вимагає цар, є незвичайна, і немає нікого іншого, хто міг би об'явити її цареві, окрім богів, чия оселя не між людьми. Через це цар розгнівався і дуже розлютувався, і наказав знищити всіх мудреців Вавилону. Даниїла 2:10–12.

На горі Кармель Ілля запропонував випробування, і випробування, яке він запропонував, було покликане не лише виявити, хто є істинним Богом, але й хто є істинним пророком. У другому розділі книги Даниїла саме халдеї визначають випробування, яке виявило відмінність між істинним і фальшивим. Вони пояснюють, що тлумачення, якого шукає Навуходоносор, може бути визначене лише Богом, а не людьми. Вони також скаржилися, що взаємини між Навуходоносором і його релігійними мудрецьми були неправильними, коли заявили, що "це важка річ, якої вимагає цар." Вони бажають, щоб цар, який представляє Державу, тримався осторонь релігійної сфери, над якою їх вважали авторитетами. Вони не протестують проти принципів поєднання церкви й держави; вони протестують проти того, що Навуходоносор, який представляє Державу, вимагає контролю над церквою. Їх влаштували б церковно-державні відносини, якби релігійні лідери правили державою. Випробування образом звіра, де ми визначаємо нашу вічну долю, — так само, як і сон Навуходоносора про образ, — є випробуванням на життя або смерть.

І вийшов указ, щоб мудреців умертвити; і шукали Даниїла та його товаришів, щоб їх умертвити. Тоді Даниїл розсудливо й мудро відповів Аріохові, начальникові царської охорони, який вийшов, щоб умертвити мудреців Вавилону: Він відповів і сказав Аріохові, царському начальникові: Чому від царя такий поспішний указ? Тоді Аріох повідомив Даниїлові про це. Даниїла 2:13-15.

Коли Даниїл отримує осяяння в розумінні обставин життя і смерті, пов'язаних із сновидінням про ще невідомий образ, він уособлює осяяння ста сорока чотирьох тисяч щодо того, що вони перебувають в історичному періоді другого, візуального випробування трьохетапного процесу випробувань. Але Даниїл не просто представляє тих, хто обрав правильну дієту і таким чином склав перше випробування, а також уособлює людського представника, якому Бог дав особливе розуміння біблійного пророцтва.

А цим чотирьом юнакам Бог дав знання та вміння у всякій науці й мудрості, а Даниїл мав розуміння в усіх видіннях і снах. Даниїла 1:17.

Хоча четверо вірних євреїв усі пройшли випробування щодо харчування, Даниїла було обрано посланцем видінь і снів. Даниїл уособлює пророчого посланця, якого також уособлюють Ілля, Іван Хреститель, Іван Богослов, Вільям Міллер і Майбутнє для Америки. Пророчий посланець ніколи не відокремлений від пророчого випробування.

За часів Христа ті, хто відкинув свідчення Івана, не могли отримати користі від Ісуса. В історії міллеритів ті, хто відкинув перше послання (яке представляв Вільям Міллер), не могли отримати користі від другого послання. В обох історіях вірні не усвідомлювали, до чого веде процес випробування. Учні відмовлялися бачити хрест, хоча їм ясно говорили, що це має статися. Міллерити не могли побачити велике розчарування. Даниїл, коли Аріох повідомив йому про обставини життя і смерті, пов'язані зі сном Навуходоносора про образ, не знав, яким був зміст сну або куди вело випробування образом. Він знав лише, що це було питання життя і смерті. Тому Даниїлові був потрібен час, щоб зрозуміти тлумачення.

Тоді Даниїл увійшов і попросив у царя дати йому час, щоб він показав цареві тлумачення. Даниїла 2:16.

Даниїл проявив віру в дієту (методику) харчування, якої він вирішив дотримуватися під час першого випробування. Тому йому було дано час, як і учням за часів Христа. Час, який було дано учням, — це проміжок, що охоплював смерть, поховання, воскресіння Христа та Його перше вознесіння, до того, як Він зустрівся з учнями на дорозі до Емауса, а потім знову у верхній світлиці. А наприкінці цього часу Він дихнув на них Святим Духом.

І сказавши це, він дихнув на них і каже їм: Прийміть Святого Духа. Івана 20:22.

Єзекіїль пророкував, і мертві кістки були зібрані до купи. Потім Єзекіїль знову пророкував, і на щойно сформовані тіла дихнув Святий Дух, і вони встали як могутнє військо. Коли Христос дихнув на учнів, Він відкрив їм розум.

Тоді він відкрив їм розум, щоб вони розуміли Писання. Луки 24:25.

Усі пророки говорять про кінець світу, і Даниїл — не виняток. Час, про який він просив, був періодом, аби він міг отримати просвітлення. Час очікування міллеритів тривав від першого розчарування до того, як вони визнали, що перебувають у часі зволікання, у зв'язку з пророцтвами двадцять п'ятого розділу Матвія та другого розділу Авакума. Історія часу зволікання в історії міллеритів збулася під час звістки другого ангела. Другий розділ книги

Даниїла зображує ту саму історію, тож його прохання про час пророчо узгоджується з часом зволікання міллеритів. Отже, прохання Даниїла про час і час зволікання міллеритів представляють час зволікання ста сорока чотирьох тисяч, який розпочався 18 липня 2020 року.

Прохання Даниїла дати йому час, щоб зрозуміти сон Навуходоносора про образ, представляється в одинадцятому розділі Об'явлення як три з половиною дні, протягом яких двоє свідків лежали мертвими на вулиці. В історії трьох з половиною днів одинадцятого розділу Об'явлення, трьох з половиною днів, що символічно представляють пророчу пустелю, лунає голос, що кличе. Людський голос, яким користується Утішитель, щоб пробудити й оживити мертві сухі кістки, представлений Даниїлом, якому дано пророче одкровення про те, чим був сон і що він означав. Голосу, що кличе в пустелі, дано пророче розуміння снів і видінь, як це представлено Даниїлом. Голос кличе, тим самим засвідчуючи, що йому дана звістка Опівнічного Кличу, а клич лунає опівночі, що символізує темряву.

У найглибшій темряві опівночі голосу (Даниїлу) було дано розуміння послання, оповитого темрявою. Наказ, даний голосу (Єзекіїлю), — пророкувати мертвим сухим кісткам. Коли він це робить, на мертвих на вулиці сходить дихання Утішителя, і вони «оживають». Та це оживлення здійснюється лише молитвою. Молитва є віхою в історії оживлення мертвих сухих кісток, убитих на вулиці. Даниїл пророчо представляє цю віху саме в належному місці, де цю віху позначено.

Відродження істинної побожності серед нас є найважливішою й найнагальнішою з усіх наших потреб. Прагнути цього має бути нашим першим ділом. Потрібні ревні зусилля, щоб одержати благословення Господа, не тому, що Бог не бажає дарувати нам Своє благословення, а тому, що ми не готові його прийняти. Наш Небесний Отець більше бажає дати Свого Святого Духа тим, хто просить Його, ніж земні батьки — дарувати добрі дари своїм дітям. Але наш обов'язок — через сповідання, упокорення, покаяння і щирю молитву — виконати умови, на яких Бог пообіцяв дарувати нам Своє благословення. Відродження слід очікувати лише у відповідь на молитву. Поки людям так бракує Божого Святого Духа, вони не можуть належно оцінити проповідь Слова; але коли сила Духа торкнеться їхніх сердець, тоді виголошені проповіді не залишаться без плоду. Керовані вченням Божого Слова, з виявом Його Духа, застосовуючи здоровий розсудок, ті, хто відвідують наші зібрання, здобудуть дорогоцінний досвід і, повернувшись додому, будуть готові чинити благотворний вплив.

Старі стягоносці знали, що означає боротися з Богом у молитві і зазнавати вилливу Його Духа. Але вони відходять з арени діяльності; а хто вийде, щоб зайняти їхні місця? Як із підростаючим поколінням? Чи воно намерене до Бога? Чи ми усвідомлюємо діло, що звершується в небесному святилищі, чи чекаємо, доки якась спонукальна сила зійде на церкву, перш ніж ми пробудимося? Чи сподіваємося побачити всю церкву відродженою? Такий час ніколи не настане.

«У церкві є люди, які не навернулися і відмовляються об'єднуватися у щирій, дієвій молитві. Ми повинні взятися за цю працю кожен особисто. Ми повинні більше молитися

і менше говорити. Беззаконня множиться, і людей треба навчити не задовольнятися лише формою побожності без духу й сили. Якщо ми серйозно налаштовані досліджувати власні серця, відкидати свої гріхи й виправляти наші злі нахили, наші душі не підноситимуться до марнославства; ми будемо недовіряти собі, маючи постійне усвідомлення того, що наша спроможність від Бога». Вибрані вісті, книга 1, 121, 122.

Виходячи з віри в той раціон, який Даниїл обрав для себе, його тоді було піддано візуальному випробуванню, що вимагало від нього скористатися методологією, яку уособлював його раціон: спершу пообіцяти, що його Бог вкаже й пояснить сон, а згодом представити цей сон цареві. Він мав правильний раціон, або правильну методологію, і дали мав наочно виявити свою віру, представивши послання сновидіння про образ Навуходоносора, що перебувало в абсолютній «темряві». Його наступна дія була наочним виявом віри, адже тоді він застосував божественну формулу для Божого народу, коли вони опиняються в темряві.

Темрява лукавого огортає тих, хто занедбує молитву. Шепітні спокуси ворога зваблюють їх до гріха; і все це тому, що вони не користуються привілеями, які Бог дарував їм у божественному встановленні молитви. Чому сини і дочки Божі вагаються молитися, коли молитва — ключ у руці віри, що відмикає небесну скарбницю, де зберігаються безмежні ресурси Всемогутності? Без невпинної молитви і пильнування ми перебуваємо в небезпеці стати недбалими й відхилитися від правильного шляху. Противник постійно намагається перешкодити доступу до престолу благодаті, щоб ми щирим благанням і вірою не одержали благодать і силу протистояти спокусі. Кроки до Христа, 94.

З огляду на темний зміст нічного сну Навуходоносора, Даниїл зібрався разом із трьома своїми товаришами та помолився.

Тоді Даниїл пішов до свого дому і сповістив про це Хананії, Місайлові та Азарії, своїм товаришам, щоб вони благали милостей Бога Небесного щодо цієї таємниці, аби Даниїл та його товариші не загинули разом з рештою мудреців Вавилону. Тоді таємниця була відкрита Даниїлові в нічному видінні. І Даниїл благословив Бога Небесного. Даниїл відповів і сказав: Нехай буде благословенне ім'я Бога навіки віків, бо мудрість і сила Його: Він змінює часи й пори; скидає царів і ставить царів; дає мудрість мудрим і знання тим, хто має розуміння; відкриває глибоке й таємне; знає, що в темряві, і світло перебуває з Ним. Тобі дякую і Тебе славлю, о Боже отців моїх, що дав мені мудрість і силу, і тепер дав мені пізнати те, чого ми просили в Тебе; бо Ти тепер відкрив нам царську справу. Даниїла 2:17-23.

Тоді Даниїл був винагороджений Тим, Хто «знає, що в темряві». Рух за недільне законодавство триває в темряві, і ті, хто заявили, що живляться божественною поживою, зобов'язані розпізнати формування образу звіра, який готує релігійну та політичну платформу для примусового нав'язування знака папської влади.

Другий розділ книги Даниїла окреслює не просто історію другого ангела в міллеритській історії, але більш безпосередньо ілюструє історію другого ангела в русі третього ангела. У

випробуванні сну Навуходоносора про образ представлено випробування образу звіра. Пророчі кроки пробудження Божого народу до обставин життя і смерті, пов'язаних із наближенням недільного закону, дуже конкретно окреслюються в книгах Даниїла та Об'явлення.

Даниїл уособлює вісника в історії, де проголошується звістка про сон-образ, що стосується життя чи смерті. Він тримається набутих ним принципів харчування і вірою заявляє, що Бог може відкрити видіння, але просить часу. Цей час — час чекання. Наприкінці часу чекання він отримує знання про те, що було в темному сні Навуходоносора, але не лише це. Він не тільки одержує розуміння сну про образ, який є прообразом образу звіра та пов'язаного з ним випробування, але й прославляє Бога наприкінці часу чекання за те, що Бог "дає мудрим мудрість і знання тим, що розуміють; Він відкриває глибоке й таємне; знає, що в темряві, і світло перебуває з Ним".

Тут Даниїл висловлює свою похвалу в контексті того, що відбулося «помноження знання», бо він у дванадцятому розділі зазначає, що «розумні» зрозуміють «помноження знання», і також прославляє Бога за те, що Він дав «мудрість» і «знання» «розумним». Він безпосередньо посилається на мудрих дів і пов'язує свій час із часом зволікання. Він поміщає ілюстрацію, знайдену в другому розділі, безпосередньо в досконале сповнення часу зволікання Матвія двадцять п'ятого розділу в русі третього ангела. Ще важливішим є факт, що книга Об'явлення вказує: безпосередньо перед закриттям випробувального часу Іванові було сказано не запечатувати слів пророцтв книг Даниїла та Об'явлення, бо це одна й та сама книга.

І він каже мені: Не запечатай слів пророцтва цієї книги, бо час близький. Неправедний нехай і далі чинить неправду; і нечистий нехай і далі скверниться; і праведний нехай і далі чинить праведність; і святий нехай і далі освячується. Об'явлення 22:10–11.

Час, коли мають бути розпечатані пророцтва Даниїла та Об'явлення, припадає на період зволікання в притчі про десять дів, і цей час представлений проханням Даниїла дати йому час. Після нього послідувала молитва, яка має відбутися перед воскресінням мертвих сухих кісток. У період, коли було відкрито помноження знання та розуміння образу сну, оповитого темрявою, Бог зробив для Даниїла ще дещо. "Він відкриває глибоке й таємне." Таємницею історії Опівнічного кличу є пророцтво в Об'явленні, яке розпечатується безпосередньо перед закриттям випробувального часу. Та ця "глибока й таємна" річ — це "істина".

Істина стає пророчим ключем, який відкривається посланцю, якого представляє Даниїл, і дає змогу розпізнати приховану історію "семи громів". Прихована історія — це історія трьох віх. Перша — розчарування, і остання — розчарування, як це проілюстровано в історії міллеритів. Єврейське слово, яке перекладається як "істина", було створене "Дивним Лінгвістом" шляхом поєднання першої, тринадцятої та останньої літери єврейського алфавіту. Ісус — Перший і Останній, і Він — "істина". Структура слова, яке було створене "Дивним Лінгвістом", визначає три пророчі віхи, що становлять приховану історію "семи

громів", які мали бути запечатані, доки Даниїл не попросив "часу" і не вдався до молитви.

Розчарування 18 липня 2020 року було першою віхою, і воно ілюструє розчарування, пов'язане з останньою з трьох віх, якою є недільний закон. Середня літера, тринадцята літера, є символом бунту, і вона є символом середньої віхи прихованої історії семи громів. Бунт представлений нерозумними дівами під час Опівнічного крику, бо Опівнічний крик є середньою віхою триетапної історії 18 липня 2020 року, Опівнічного крику та недільного закону, що невдовзі настане. Щойно настає північ, час переходить у тринадцяту годину, де видимий прояв нерозумних дів демонструється їхнім усвідомленням того, що в них немає золотої олії.

У символічній «пустелі» «трьох з половиною днів» одинадцятого розділу книги Об'явлення Божий народ представлений як такий, що перебуває в символічній історії прокляття «сім разів». Наприкінці цього періоду вони мають визнати, що були розсіяні, що вони згрішили, що згрішили їхні батьки, що вони ходили супротивно Богові й що Бог ходив супротивно їм. Це усвідомлення має спонукати їх молитися молитвою з двадцять шостого розділу книги Левита. Це усвідомлення, що вони повинні молитися молитвою з двадцять шостого розділу книги Левита, пророко узгоджується з молитвою Даниїла у другому розділі книги Даниїла, і воно проілюстроване молитвою Даниїла в дев'ятому розділі. Причина, чому Даниїл у дев'ятому розділі молився молитвою з двадцять шостого розділу книги Левита, полягала в його усвідомленні, що він був на завершенні сімдесяти років пророцтва Єремії про полон Божого народу.

Ті самі сімдесят років символізують історію запечатання Божого народу. Ті сімдесят років символізують очищення, описане в третьому розділі книги Малахії, і два очищення храму Христом. Вони символізують історію випробування образом звіра. Та історія почалася 11 вересня 2001 року і завершиться недільним законом, що невдовзі настане. Наприкінці того символічного сімдесятирічного періоду Даниїл шукає «часу зволікання», щоб помолитися. На його молитву було дано відповідь, коли йому було відкрито останню таємницю пророцтва. Те об'явлення прийшло тоді, коли Божий істинний протестантський народ усе ще перебував у «пустелі», у часі розсіяння після 18 липня 2020 року. Тоді «істина» була відкрита «голосу, що волає в пустелі».

Ми продовжимо розгляд другого розділу книги Даниїла у наступній статті.

І запалав гнів Господній на цю землю, щоб навести на неї всі прокляття, що написані в цій книзі; і викоринив їх Господь із їхньої землі в гніві, і в люті, і у великому обуренні, та кинув їх в іншу землю, як це є сьогодні. Таємне належить Господу, Богові нашому, а відкрите — нам і нашим дітям навіки, щоб ми виконували всі слова цього закону.

Повторення Закону 29:27–29.